

Sygn. akt: VIII C 35/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: 6 sierpnia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kurdziel

Protokolant: Magdalena Kubiak -Myśliwek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 lipca 2013 roku we W.

sprawy z powództwa: Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą w K.

przeciwko: J. M.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. M. na rzecz strony powodowej Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą w K. kwotę 5.583,70 zł (pięć tysięcy pięćset osiemdziesiąt trzy złote siedemdziesiąt groszy), rozkładając jej płatność na dwadzieścia dwie raty, płatne do 15 –go dnia miesiąca, począwszy od miesiąca następnego po uprawomocnieniu się niniejszego wyroku, ustalając wysokość pierwszej raty na kwotę 271,93 zł, wysokość rat od drugiej do dwudziestej pierwszej na kwotę po 250 zł, zaś wysokość raty ostatniej na kwotę 311,77 zł, z zastrzeżeniem ustawowych odsetek w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek spośród rat od pierwszej do osiemnastej;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 675,14 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 600 zł kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 17 sierpnia 2012 r. do Sądu Rejonowego w Lublinie strona powodowa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. domagała się zasądzenia od pozwanych K. M. i J. M. solidarnie kwoty 4521,93 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot: 17,37 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, 367,03 zł od dnia 3 lipca 2012 r. do dnia zapłaty, 375,84 zł od dnia 19 maja 2012 r. do dnia zapłaty, 174,25 zł od dnia 1 maja 2012 r. do dnia zapłaty, 374,64 zł od dnia 1 maja 2012 r. do dnia zapłaty, 28,89 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, 396,43 zł od dnia 21 lutego 2012 r. do dnia zapłaty, 321,72 zł od dnia 16 września 2011 r. do dnia zapłaty, 282,48 zł od dnia 19 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty, 282,48 zł od dnia 21 czerwca 2011 r. do dnia zapłaty, 321,72 zł od dnia 19 maja 2011 r. do dnia zapłaty, 112,88 zł od dnia 30 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty, 370,56 zł od dnia 30 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty, 89,98 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, 380,16 zł od dnia 19 marca 2011 r. do dnia zapłaty i od kwoty 343,02 zł od dnia 19 lutego 2011 r. do dnia zapłaty. Nadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu wg norm przepisanych.

Uzasadniając treść podniesionych żądań podała, że strony związane były umową sprzedaży energii elektrycznej z dnia 12 czerwca 2007 r. dostarczanej do lokalu przy ul. (...). Pozwani nie uregulowali należności objętych wystawionymi przez stronę powodową fakturami, dlatego też w dniu 6 kwietnia 2012 r. umowa została rozwiązana. Pozwani, mimo wezwania, nie spłacili zadłużenia sięgającego kwoty 4521,93 zł.

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2012 r. sprawa została przekazana do rozpoznania tut. Sądowi, jako sądowi właściwości ogólnej pozwanych (k. 10).

Postanowieniem z dnia 24 maja 2013 r. Sąd odrzucił pozew oraz zniósł postępowanie w stosunku do pozwanej K. M. (k. 47).

Na rozprawie w dniu 30 lipca 2013 r. pozwany, nie kwestionując żądania pozwu, wniósł o rozłożenie należności na raty ustalając ich miesięczną wysokość na kwotę 200 zł. Podał, iż otrzymuje emeryturę w kwocie 1200 zł, nie ma nikogo na utrzymaniu, ciąży na nim jednak zadłużenie wobec innych podmiotów na kwotę około 50.000 zł. Wskazał, że zamieszkuje w mieszkaniu komunalnym. Podał, że z pomocą dzieci będzie w stanie spłacić zadłużenie wobec strony powodowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 czerwca 2007 r. poprzednik prawny strony powodowej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. zawarł z pozwanym J. M. oraz jego żoną K. M. umowę sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług przesyłowych. (...) elektryczna dostarczana była do lokalu usytuowanego we W. przy ul. (...).

Strona powodowa za dostarczoną energię elektryczną naliczyła należności w kwotach:

- 343,02 zł z terminem płatności do dnia 18 lutego 2011 r.;
- 380,16 zł z terminem płatności do dnia 18 marzec 2011 r.;
- 573,42 zł z terminem płatności do dnia 29 kwietnia 2011 r.;
- 321,72 zł z terminem płatności do dnia 18 maja 2011 r.;
- 282,48 zł z terminem płatności do dnia 20 czerwca 2011 r.;
- 282,48 zł z terminem płatności do dnia 18 lipca 2011 r.;
- 282,48 zł z terminem płatności do dnia 18 sierpnia 2011 r.;
- 321,72 zł z terminem płatności do dnia 15 września 2011 r.;
- 687,16 zł z terminem płatności do dnia 31 października 2011 r.;
- 396,43 zł z terminem płatności do dnia 21 listopada 2011 r.;
- 396,43 zł z terminem płatności do dnia 19 grudnia 2011 r.;
- 439,97 zł z terminem płatności do dnia 18 stycznia 2012 r.;
- 396,43 zł z terminem płatności do dnia 20 lutego 2012 r.;
- 439,97 zł z terminem płatności do dnia 19 marca 2012 r.;
- 548,89 zł z terminem płatności do dnia 30 kwietnia 2012 r.;
- 374,64 zł z terminem płatności do dnia 30 kwietnia 2012 r.;
- 375,84 zł z terminem płatności do dnia 18 maja 2012 r.;
- 329,98 zł z terminem płatności do dnia 18 czerwca 2012 r.;

-329,98 zł z terminem płatności do dnia 18 lipca 2012 r.;

-367,03 zł z terminem płatności do dnia 2 lipca 2012 r.;

-329,98 zł z terminem płatności do dnia 20 sierpnia 2012 r.;

-375,84 zł z terminem płatności do dnia 17 września 2012 r.;

-kwotę 89,98 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie w płatnościach należności za okres od maja 2010 r. do października 2010 r.;

-kwotę 28,89 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie w płatnościach należności za okres od stycznia 2012 r. do lutego 2012 r.;

-kwotę 17,37 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie w płatnościach należności za kwiecień 2012 r.

Pismem z dnia 19 kwietnia 2012 r. strona powodowa wypowiedziała umowę sprzedaży energii elektrycznej z jednomiesięcznym wyprzedzeniem wskazując na powstałe zadłużenie w zapłacie za świadczone usługi sięgające kwoty 3623,88 zł.

Pismem z dnia 3 lipca 2012 r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 4961,90 zł w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

Bezsporne.

Pozwany pobiera 1200 zł emerytury, nie ma nikogo na utrzymaniu, mieszka w mieszkaniu komunalnym. Jego zadłużenie wobec podmiotów trzecich sięga kwoty 50.000 zł. Pozwany korzysta z pomocy dzieci w spłacie zadłużenia.

Okoliczność uznana za przyznaną.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Ze względu na fakt, że okoliczności uzasadniające żądanie pozwu były między stronami procesu bezsporne, a pozwany nie zgłaszał żadnych zarzutów mogących podważyć zasadność roszczenia strony powodowej, powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Sąd uwzględnił jednak wniosek pozwanego o rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty. Instytucja uregulowana w art. 320 k.p.c., zgodnie z którym w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia – wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia, ma na celu ochronę interesów zarówno dłużnika jak i wierzyciela. Powołany przepis daje Sądowi możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z treści umowy łączącej strony. Uprawnienie to przysługuje Sądowi w szczególnie uzasadnionych przypadkach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być zarówno obiektywne, jak i spowodowane działaniem samego dłużnika. Z jednej strony instytucja rozłożenia świadczenia na raty ma ułatwić dłużnikowi wywiązanie się z zobowiązania, z drugiej zapewnić, że świadczenie, choć w sposób mniej dogodny dla wierzyciela, będzie jednak spełnione w sposób dobrowolny. Z uwagi na sytuację materialną pozwanego, która uniemożliwia mu jednorazowe spełnienie zaległych świadczeń, Sąd uznał, iż koniecznym będzie rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty, co będzie korzystnym nie tylko dla dłużnika, ale zabezpieczy również interes wierzyciela.

W toku procesu Sąd ustalił, iż pozwany utrzymuje się z emerytury w kwocie około 1200 zł miesięcznie. Wprawdzie oświadczył, że nie ma on nikogo na utrzymaniu, jednakże spona zadłużenie wobec innych podmiotów o łącznej wysokości około 50.000 zł. W tych okolicznościach jednorazowe spełnienie świadczenia, zdaniem Sądu, było nadmiernie utrudnione, o ile nie niemożliwe. Jedyne rozłożenie świadczenia na raty daje w takiej sytuacji wierzycielowi realną możliwość odzyskania należnych mu kwot. Rozkładając zasądzone świadczenie na raty Sąd miał jednocześnie na względzie interes strony powodowej, a mianowicie podwyższył wysokość zadeklarowanej przez pozwanego kwoty raty z 200 zł do kwoty 250 zł skracając tym samym okres spłaty. W ocenie Sądu takie rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty nie będzie zanedo dotkliwe dla strony powodowej. Nadto umożliwi ono spłatę całości zadłużenia i zaoszczędzi nakład pracy i koszty związane z prowadzeniem przez stronę powodową postępowania egzekucyjnego, które mając, na uwadze wysokość dochodów pozwanego, ciężące na nim zadłużenie, a także nieposiadanie tytułu własności nieruchomości, mogłoby nie doprowadzić do zaspokojenia wierzyciela w żadnej części.

Sąd rozkładając zasądzone świadczenie na raty naliczył odsetki ustawowe od poszczególnych należności wskazanych w żądaniu pozwu, a wynikających z przedłożonych dokumentów, od dnia następnego po dniu płatności wskazanego w fakturach do dnia wydania wyroku oraz doliczył je do żądanej przez stronę powodową kwoty ujętej w żądaniu pozwu (4.521,93 zł). Odsetki wyniosły 1061,77 zł. Wysokość zadłużenia pozwanego ostatecznie sięgała zatem kwoty 5.583,70 zł. Taką też kwotę Sąd rozłożył na 22 raty miesięczne, przy czym wysokość pierwszej raty Sąd ustalił na kwotę 271,93 zł, 20 rat- na kwotę po 250 zł, zaś wysokość ostatniej raty- na kwotę 311,77 zł. Raty od pierwszej do osiemnastej obejmowały należność z tytułu kapitału, pozostałe raty obejmowały należności dochodzone tytułem odsetek. Płatność poszczególnych rat Sąd ustalił na 15- ty dzień miesiąca począwszy od miesiąca następnego po uprawomocnieniu się orzeczenia.

Rozłożenie spłaty należności na raty na nowo ukonstytuowało stosunek cywilnoprawny pomiędzy stronami. Wywołało skutek materialnoprawny w postaci przesunięcia w czasie terminów płatności poszczególnych rat, co skutkuje tym, iż – z uwagi na ustalone na nowo terminy płatności rat (do 15-go dnia każdego miesiąca)- dłużnik do momentu ich nadejścia nie ma możliwości popadnięcia w opóźnienie, bądź też zwłokę. Zatem za te okresy wierzycielowi nie przysługują odsetki. Dopiero gdyby pozwany pozostawał w opóźnieniu (zwłoce) z zapłatą rat od pierwszej do osiemnastej, po nadejściu terminu ich płatności, wierzycielowi przysługiwać będą odsetki w wysokości ustawowej. Odsetki nie będą zaś przysługiwać od skapitalizowanych odsetek ustawowych wyliczonych do dnia wydania wyroku.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł, jak w punkcie I. wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Biorąc pod uwagę, że strona powodowa wygrała w całości, to pozwany powinien jej zwrócić wszystkie poniesione koszty procesu, tj. opłatę od pozwu w kwocie 57 zł, opłatę od pełnomocnictwa, prowizję za dokonanie przelewu w kwocie 1,14 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 600 zł.

W tym stanie rzeczy, o kosztach procesu orzeczono, jak w punkcie II. wyroku.